

บรรณานุกรม

- กาญจนา แก้วเทพ. (2538). **เครื่องมือการทำงานแนววัฒนธรรมชุมชน**. กรุงเทพฯ: สมาคมทอเล็กแห่งประเทศไทยเพื่อการพัฒนา.
- โกมาตร จึงเสถียรทรัพย์. (2535). **คินสุขภาพแก่ประชาชน**. กรุงเทพฯ: ศูนย์ประสานงานการพัฒนาการแพทย์และเภสัชกรรมแผนไทย.
- (2535). **แนวคิดไทยเรื่องเจ็บไข้ได้ป่วย**. กรุงเทพฯ: ศูนย์ประสานงานการพัฒนาการแพทย์และเภสัชกรรมแผนไทย.
- (2542). **ปรากฏการณ์ชีวิตบอกอะไรแก่สังคมไทย**. กรุงเทพฯ: มูลนิธิโกลด คิมทอง.
- (2535). **ระบบการแพทย์พื้นบ้านในชนบทไทย**. กรุงเทพฯ: ศูนย์ประสานงานการพัฒนาการแพทย์และเภสัชกรรมแผนไทย.
- ฉัตรทิพย์ นาถสุภา. (2540). **วัฒนธรรมไทยกับขบวนการเปลี่ยนแปลงสังคม**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฉัตรทิพย์ นาถสุภา และพรพิไล เลิศวิชา. (2537). **วัฒนธรรมหมู่บ้านไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สร้างสรรค์.
- ชัชวาล ทองดีเลิศ. (2542). **สืบสานลัณนา สืบต่อลมหายใจของแผ่นดิน**. พิมพ์ครั้งที่ 1. เชียงใหม่: มิ่งเมืองเนาวรัตน์การพิมพ์.
- ชยันต์ วรรณะภูติ และฉันทนา บรรพศิริโชติ. (2541). **ระบบความรู้พื้นบ้านปัจจุบัน: การวิจัยและพัฒนา**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัยอนันต์ สมุทวณิช. (2528). **หมู่บ้าน ราชการ และการพัฒนา**. กรุงเทพฯ: มูลนิธิประชากร; มูลนิธิฟรีดริชเอแบรท.
- ธารา อ่อนชมจันทร์. (2535). **ศักยภาพหมอพื้นบ้านกับการสาธารณสุขมูลฐานกรณีศึกษาจังหวัดเชียงราย**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- นิธิ เอียวศรีวงศ์, ศรีศักดิ์ วลลิโคม และเอกวิทย์ ณ ถลาง. (2536). **มองอนาคต: บทวิเคราะห์เพื่อปรับเปลี่ยนทิศทางการสังคมไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: มูลนิธิภูมิปัญญา.

นิยพรรณ วรณศิริ. (2540). มานุษยวิทยาสังคมและวัฒนธรรม. พิมพ์ครั้งที่ 1.

กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

นุชนารถ ลพหงษ์. (2542). พรุ่งนี้...ชีวิตจะมีทางเลือก. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์อมรินทร์.

บุษยมาส สิ้นธุประมา และเจนศิริ จันทรศิริ. (2538). การดำรงอยู่และการปรับตัวของ

การแพทย์พื้นบ้านในเขตเมืองเชียงใหม่. กรุงเทพฯ: สถาบันการแพทย์แผนไทย

กระทรวงสาธารณสุข.

เบญจา ยอดดำเนิน, จรรยา เศรษฐบุตร และกฤตยา อาชวนิจกุล. (2529). ทฤษฎีและ

การศึกษาทางสังคมมานุษยวิทยาการแพทย์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ:

โอเดียนสโตร์.

เบญจา ยอดดำเนิน, บุปผา ศิริรัศมี และวาทีนี บุญชะลิกษ์. (2533). การศึกษาเชิง

คุณภาพ:เทคนิคการวิจัยภาคสนาม. พิมพ์ครั้งที่ 2. นครปฐม: โครงการเผยแพร่

ข่าวสารและการศึกษาด้านประชากร สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัย

มหิดล.

ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2526). ทศนคติ:การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย.

พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

ปริตตา เฉลิมเผ่า กอนันทกุล. (2540). เจ้าชาวบ้าน เล่ม 2. กรุงเทพฯ:

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ประเวศ วะสี. (2541). คู่กันเรื่องความคิดกับ ศ.น.พ.ประเวศ วะสี. พิมพ์ครั้งที่ 4.

กรุงเทพฯ: มูลนิธิโกมลคีมทอง.

----- (2530). รักษาโรคหรือรักษาคน. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: หมอชาวบ้าน.

----- (2530). สาธารณสุขหรือสาธารณสุข. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: หมอชาวบ้าน.

ประสาน ต่างใจ. (2541). โรงพยาบาลกับประชาชน. กรุงเทพฯ: โครงการจัดพิมพ์คบไฟ.

ปัจจุบัน เหมหงษา. (2541). การดูแลสุขภาพแบบธรรมชาติ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ:

โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.

พระประชา ปสนนธมโม, พระไพศาล วิสาโล, สันติสุข โสภณศิริ และรสนา โตสิตระกูล.

(ผู้แปล). (2539). จุดเปลี่ยนแห่งศตวรรษ: ทศนะแม่บทเพื่อการปฏิวัติวัฒนธรรม

แบบใหม่. 3 เล่ม. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มูลนิธิโกมลคีมทอง.

- พระธรรมปิฎก. (2542). การแพทย์ยุคใหม่ในพุทธทัศน์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: กองทุนวัฒนธรรมเพื่อการศึกษาและปฏิบัติธรรม.
- พิทยา สายหู. (2540). กลไกของสังคม. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิทยา ว่องกุล. (2532). วิถีหมู่บ้านไทย ทางออกและอนาคตอยู่ไหน. กรุงเทพฯ: เจริญวิทย์การพิมพ์.
- ยศ สันตสมบัติ. (2542). ความหลากหลายทางชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน. เชียงใหม่: นพบุรีการพิมพ์.
- ยิ่งยง เทาประเสริฐ และธรา อ่อนชมจันทร์. (2537). ศักยภาพของภูมิปัญญาพื้นบ้านต่อการดูแลรักษาสุขภาพ กรณีศึกษา:การรักษากระดูกหักของหมอเมือง และการดูแลครรภ์ของชาวอาข่า จังหวัดเชียงราย. เชียงราย: สถาบันราชภัฏเชียงราย.
- ราตรี มฤคทัต. (2535). การแพทย์พื้นบ้าน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เจริญผล.
- รววิทย์ พูลสวัสดิ์กิติกุล. (2535). ศักยภาพหมอพื้นบ้านกับการสาธารณสุขมูลฐาน กรณีศึกษาจังหวัดพิจิตร. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการสาธารณสุขมูลฐาน.
- วิจิต วัฒนวิบูล และวิทวัส วัฒนวิบูล. (2537). ปรัชญาแนวคิดพื้นฐานการแพทย์ตะวันออก-ตะวันตก. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์พิราม.
- วิรัช วิรัชนิภาวรรณ และนิภาวรรณ วิรัชนิภาวรรณ. (2533). การเข้าทรงและร่างทรง ความเชื่อ พิธีกรรมและบทบาทที่มีต่อสังคม. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- วีระ สมบูรณ์. (2541). ความไม่รู้ไร้พรมแดน. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: มูลนิธิโกมลคีมทอง.
- สัญญา สัญญาวิวัฒน์. (2540). ทฤษฎีสังคมวิทยา เนื้อหาและแนวทางใช้ประโยชน์เบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สันต์ หัตถิรัตน์.(ผู้แปล). (2532). แพทย์-เทพเจ้ากาลิ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: มูลนิธิโกมลคีมทอง.

- สุภาวงศ์ จันทวานิช. (2542). การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- , (2540). วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรเชษฐ เวชชพิทักษ์. (2533). รากฐานแห่งชีวิต วัฒนธรรมชนบทกับการพัฒนา. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์หมู่บ้าน.
- เสรี พงศ์พิศ. (2529). คีนสู่รากเหง้า: ทางเลือกและทัศนะวิจารณ์ว่าด้วยภูมิปัญญาชาวบ้าน. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: เทียนวรรณ.
- , (2538). ปฏิรูปการศึกษาเพื่อปวงชน: แล้วชาวบ้านจะเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 ได้อย่างไร. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนทุนวิจัย.
- สมพันธ์ เตชะอธิก. (2541). ชุมชนเข้มแข็ง. ขอนแก่น: โรงพิมพ์พระธรรมขันธ์.
- สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. (2534). การสัมมนาทางวิชาการเรื่อง "ภูมิปัญญาชาวบ้าน". กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักพัฒนาระบบการศึกษาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2538). เครือข่ายการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน. รายงานการประชุมระดับชาติ ณ สถาบันพัฒนาการสาธารณสุขอาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล.
- อเนก นาคะบุตร. (2533). ระบบและรูปแบบเครือข่ายการเรียนรู้ในชนบท. วารสารการศึกษาแห่งชาติ.
- อมรา พงศาพิชญ์. (2542). ความหลากหลายทางวัฒนธรรม. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรรถัย รวยอาจิณ และกาญจนา แก้วเทพ. (2523). บทบาทของแพทย์แผนโบราณในการพัฒนาสาธารณสุขไทย. คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์. มหาวิทยาลัยมหิดล.
- อภิชัย พันธเสน. (2539). พัฒนาชนบทไทย: สมุทัยและมรรค ความหวัง ทางออก และทางเลือกใหม่. กรุงเทพฯ: มูลนิธิภูมิปัญญา.
- อานันท์ กาญจนพันธุ์. (2542). การวิจัยในมิติวัฒนธรรม. เชียงใหม่: โรงพิมพ์มีงเมือง.

อารีรัตน์ ดิลกธนากุล. (2540). การพัฒนาระบบการดูแลสุขภาพตนเองในชุมชน.

เชียงใหม่: วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

อุทัย ดุลยเกษม. (2537). คู่มือการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่องานพัฒนา. พิมพ์ครั้งที่ 2.

ขอนแก่น: สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

อุษา ดวงสา.(ผู้แปล). (2537). การวิจัยเชิงคุณภาพ: ทฤษฎีและการประยุกต์ใช้ใน

การศึกษาและสังคมสมัยใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.